

01/03/2014

No puc deixar de comentar a "bonaigua-trial" les meves experiències trialeres per la **Vall d'Aran** ja que, al cap i a la fi, també va ser (sense haver-ho previst) l'inici de les incursions a Internet a través del "**Bonaigua**".

Des de primers dels 80 que, en menor o major mesura, ens desplaçàvem a la Vall per anar a esquiar a Baqueira.

No va ser fins a finals d'aquesta mateixa dècada que vam decidir comprar un apartament a **Viella**. És llavors quan vaig conèixer a diversos trialers, alguns de Barcelona i d'altres residents a la zona.

Allà ens reuníem per poder fer, més que zones, sobretot excursions. El terreny ho permetia i, a més, no existien els problemes actuals d'ara amb l'accés al medi natural. **Penseu que gairebé tots anàvem amb les motos sense documentar.**

Excursions de poques hores, al matí, a la tarda, de dies complets... però quan veritablement tot arribava a l'èxtasi de les **excursions trialeres**, era quan, amb en Joan Domènech (el guia), Joan Rodríguez (el bromista), Jaume Estruch (l'aventurer, epd), Nando Barbé (el tècnic) i jo mateix (el meticulós), dedicàvem tot un cap de setmana del mes de juliol (de vegades fins i tot dormint a més de 2.000 metres) a trialejar per la zona.

Just quan acabàvem la jornada laboral de divendres, després d'un llarg viatge (4 hores), deixant enrere el famós i malmès túnel de Vielha i aprofitant la llum solar que encara planava sobre la vall, era qüestió de calçar-se les botes, posar-se el casc (en els primers temps ni això), arrencar la moto i disposar-se a fer unes "zonetes" en els rius i muntanyes a prop de casa.

Dissabte era una altra història. Aquí la excursió ja estava planificada amb temps.

Una motxilla, una llauna de benzina, quatre fruites (recordo com a gran menjar els préssecs amb gust de benzina, jajaja...), una mica de beguda (encara que no era necessari perquè paràvem en qualsevol rierol de les sempre fredes i cristal·lines aigües), una mica de roba d'abric per si de cas i des de les 10 del matí, fins a les 7 de la tarda (**9 hores sobre la moto**) gaudint i contemplant els millors paratges que he vist en la meua vida, al meu país, amb una trialera.

No oblidaré mai totes les excursions que vam fer: el Port de Caldes, el de Ratera, el Rosari, Tort de Rius, Tuc de la Pinzella, de la Llança, el Maubèrme, els Besiberris, Colamoforno, el Forcall... els estanys de la Restança, Mar, Redó, Saboredó, el Circ de Colomers, Liat... com no el gran Montarto (2.833 m.) sobretot, pel costat de Oelhacrestada, etc... mil anècdotes.

Però el que no podré oblidar mai és el **Port de la Bonaigua**, pel que va representar en el seu moment i pel que representa ara. Dormir (o el que sigui) dins d'una tenda, amb fred, molt fred, plovent, amb llamps i trons, a la part més alta i interna del Port de la Bonaigua, són sensacions que no les puc transmetre per escrit i per això,

sempre, des dels inicis **d'Internet**, em vaig fixar com **nick**, "Bonaigua". D'aquesta manera, sempre portaré amb mi aquests records cada vegada que "clicki " el teclat.

Tampoc oblidaré mai els trials del Campionat del Món que s'hi van celebrar, ni tampoc altres trials inclosos en les festes majors de cada poble: Baqueira, Salardú, Arties, Les, **els 2 dies de Vielha**, sobretot la primera edició, que ens va caure una nevada que va fer que s'estigués a punt de suspendre, però que, amb pocs recursos, es va tirar endavant i va quedar, per a mi, un dels millors trials en els quals he participat mai.

També m'agradaria que algú (dels anomenats ecologistes) m'indiqués alguna ubicació (de les proves del Mundial, per exemple) que encara tingui senyals que un dia, per allà, van haver zones i interzones, per les que van passar centenars de motos i pilots.

Mireu el vídeo <http://www.youtube.com/watch?v=8MgjSvJusKw> d'una de les excursions, concretament als llacs de Liat l'any 2000, en una època que no hi havia màquines digitals, ni GoPro, ni noves tecnologies, ni l'euro, jaja... però que ja en aquells dies començava a despuntar un nou "**càncer**" i que no eren les motos precisament, ni de bon tros el trial.

Era el que havia de ser una persecució sense precedents, una llei, la **9/1995 de 27 de juliol d'accés motoritzat al medi natural**, però que fet i fet, seria la que acabaria amb totes aquestes excursions trialeres i també amb la meva il·lusió per tenir una segona residència a la Vall, on cada vegada s'hem feia més llarg i pesat el desplaçament.

Sí que vull esmentar que, abans de posar fi a aquesta situació, vaig contactar amb el Síndic d'Aran i el conseller "de torn" de **Medi Ambient**, per intentar formalitzar una única excursió, identificada, controlada, amb tots els permisos i documents necessaris per a poder fer-la i no més de set pilots, però mitjançant respostes, sempre negatives, van acabar amb la meva paciència, pel que, amb llàgrimes als ulls, **el 2002 vaig posar fi a la meva etapa trialera a la Vall d'Aran.**

Tampoc em vull oblidar de l'anul·lació, per part dels Agents Rurals, de diverses zones d'un trial, que es va organitzar el setembre del 2007, perquè deien que podíem incórrer en una falta molt greu de delictes ecològic, amb la "destrucció de l'hàbitat natural" de no sé quina espècie protegida.

Em vaig sentir trist, però sobretot decebut, ja que, de cop, es van carregar el que havia de ser el retrobament del trial amb la Vall d'Aran.

Aquell mateix cap de setmana vaig fer una excursió "furtiva", amb un sentit molt diferent a la del 2000 (la del vídeo). Va ser una excursió amb la moto documentada, sí, però amagat per uns paratges (que ja coneixia) excepcionals, amb la por de ser "caçat".

Llavors sí que vaig posar fi (i vaig entendre) que no tornaria a practicar trial **MAI MÉS** a la Vall d'Aran, encara que la frase "mai més" no m'agrada utilitzar massa.

Per cert... mai ens van deixar entrar al riu **Garona** per fer zones i malauradament, les riudes de primavera del 2013 ho van arrasar tot, deixant la vall en un estat de salut deplorable que, **ni un milió de trialeres**, al seu pas pel riu, haguessin fet tantes destrosses com els que va causar l'aigua.

No me n'alegro, al contrari, sento una enorme tristesa pels aranesos. D'altra banda, si tots aquests anys ens haguessin deixat passar amb les motos per les lleres dels rius (totalment prohibit per una incoherent llei), segurament haurien estat més nets i no hagués baixat tanta merda que va ocasionar taps en els diferents ponts que els travessen. **A veure si prenen nota d'una vegada** .

Amb tot això, la "mobilitat" de "Bonaigua" va agafar un altre caire. Em vaig dedicar més als **trials federats** (cosa que no havia fet fins ara) deixant les excursions en el records d'aquell temps passat que van ser millors.

